UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor, Coordinatus, Seu Omnes ...

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

61. An Confessarius teneatur dare schedulam peccatori, quem non absolvit? Ex part. 5. tr. 11. res. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-76393

Visual Library

gatur iſte Sacerdos perpetuo ignominioſè peregrinari. In cap. autem *omnis vtriuſque ſexus, de pœnit. & remiſſionibus*, confirmatur eadem depoſitionis pœna, & additur vt perpetuò detrudatur in Monaſterium, vnde antiquum illud ius cap. *Sacerdos*, de perpetua peregrinatione per hoc ius nouius cap. *omnis vtriuſque ſexus*, ſublatum eſt, & illa pœna eſt in perpetuam recluſionem immutata.

2. Nota tamen quòd neutra pœna, depoſitionis videlicet & perpetuæ recluſionis, incurritur ipſo facto ante ſententiam iudicis, quia ex nullo fundamento conſtat aliquam ex eis ipſo facto incurri. Aliis verò perſonis diſtinctis à Confeſſario, quas etiam ſigillo confeſſionis teneri diximus, non ſunt impoſitæ dictæ pœnæ, vt ex dictis iuribus conſtat, nec eis ſunt puniendi, ſed mitioribus, quia in fractione ſigilli non ita grauiter peccant, ac Confeſſarius, quamuis multo grauioribus, quàm ſi ſolùm frangerent ſecretum naturale iuſtitiæ; & hæc omnia docet Ochagauia *de Sacrament. tract. 3. de ſigillo, quæſt. 9. num. 11.* Hurtado *de Sacr. diſp. 12. de pæn. diffic. 14.* Suarez *in 3. part. tom. 4. diſputat. 33. ſect. 8.* Coninch *de Sacramen. diſputat. 9. num. 70.* Præpoſitus *in 3. part. q. 11. de ſigillo, dub. 4. num. 39.* & Onuphrius *opuſc. de ſigillo, ſect. 5. q. 2.*

3. Notat tamen Granado *in 3. part. de Sacramen. contron. 7 tract. 11. diſput. 8. num. 3.* non infligi ſupradictas pœnas ob quamcumque violationem ſigilli, ſed ſolùm ob reuelationem peccati, de hac enim tantùm agitur in iure, quia illa eſt præcipua materia ſigilli; vnde qui ſolùm reuelaret aliquod ignominioſum in confeſſione cognitum, ſed quod peccatum non ſit, non incurreret iſtas pœnas, ſicut nec ille, qui cum pœnitente loqueretur extra confeſſionem de peccatis ab illo auditis, & non petita licentia. Ita Granado, qui etiam addit depoſiſionem iſtam non ſolùm ſignificare prohibitionem audiendi confeſſiones, ſed etiam cuiuſcumque muneris ſacerdotalis.

Sup. hoc cũ Hurt in Reſ. præterita curſim ad medium § 1. verſ. Vnde.

RESOL. LX.

Quomodo poteſt conſtare de hoc delicto? Ex part. 5. tractat. 11. Reſ. 52.

§. 1. Reſpondeo in primis per Confeſſoris dictum poſſe conſtare, alioqui aliis coniecturis vtendum, & interdum ſufficient plures teſtes, quamuis non ſint conteſtes, propter naturam delicti, circa quod vix poſſunt plures teſtes conteſtes, & eiuſdem actus inueniri. Quòd ſi Confeſſor dicat ſe habuiſſe licentiam à pœnitente ad reuelandum peccatum, & pœnitens id neget, vt bene notauit Bernardus Diaz *in practica, cap. 109.* in hoc negotio non poteſt dari certa regula; ſed ex qualitate peccati, & iiſdem circumſtantiis perſonarum, & publicatione delicti præſumptio eſt ſumenda; & ita docet Ochagauia *de Sacrament. tract. 3. de ſigillo, quæſt. 9. num. 12.* Hinc Onuph. *opuſcul. de ſigillo, ſect. 5. quæſtione tertia*, ſic ait: Vnde in hoc negotio vt rem totam perſtringam, illud concludendum videtur, ſi id, quod opponitur Confeſſario, vel à pœnitente, vel à tertia perſona non conſtet, & Confeſſarius de eo aut non ſit conuictus, aut non ſit confeſſus, tunc ex diuerſis accidentibus, tum reſpectu Confeſſarij, tum reſpectu pœnitentis, vel etiam tertiæ perſonæ, ſi hæc ſit accuſatrix, totam rem eſſe à iudice definiendam, ac concludendam, neque enim in hoc videtur certa aliqua regula tradi poſſe, ſequitur nullo modo probari, quod aſſerit Viualdus *de ſigillo confeſſ. num. 39.* Confeſſarium aſſerentem ſe non reuelaſſe confeſſionem, adducendum eſſe ad id, vt iuret, & tunc illi credendum eſſe; nam, vt diximus, nunquam videtur redigendus in eas anguſtias; ſed potiùs ex aliis accidentibus iudicandum eſſe, an ſimpliciter ſit illi credendum. Imò, cæteris paribus, nullo etiam adhibito iuramento, ſemper præſumendum eſſe pro Confeſſario, vt illius ſimplici dicto ſit ſtandum, niſi aliud obſtet. Ita ille, quem iudices Eccleſiaſtici in caſu contingenti ne deſerant videre, etiam recognoſcant Fagundez *pr. 2. lib. 6. c. 7. n. 10.*

Quoad hoc ſup. Reſ. 31. § vlt. ad mediũ, lege eius doctrinam. & ſi placet etiam alterius §. eius not.

RESOL. LXI.

An Confeſſarius teneatur dare ſchedulam peccatori, quem non abſoluit? Ex part. 5. tr. 11. Reſ. 22.

§. 1. Huic quæſtioni reſpondent multi, & graues Doctores optionem eſſe penes Confeſſarium dandi, vel non dandi, pro vt maluerit, tum quia non tenetur Confeſſarius cooperari occultationi peccati, ſed qui ſponte peccat, ſibi prouideat de remedio occultationis Parochus enim & quilibet alius Confeſſarius, qui negat ſchedulam, vtitur iure ſuo negando illam indignis, ex alia verò parte, quia ex genere ſuo videtur peccatum mortale contra charitatem proximi prodere eius crimen occultem, & non occultare, quando id facile fieri, & ſine detrimento poteſt proprio aut proximorum, & quia periclitatur ſigillum confeſſionis in hoc caſu, vt conſideranti patebit: ſi enim in prædictis circumſtantiis Confeſſarius negat ſchedulas, clarum manet ex ſola præciſa notitia confeſſionis, & ex negatione ſchedulæ poſſe huiuſmodi pœnitentes venire in ſuſpicionem apud alios, ſtatus actualis peccati mortalis, filiam apud matrem, ſodales apud conſodales ſuos, & ideò propter has rationes pro vtraque parte factas reſpondet Henricus *lib. 3. de pœnitent. cap. 22. num. 4.* optionem eſſe penes Confeſſarium vt partem eligat, quam maluerit, & ait ibi ad marginem *litter. M*, ita affirmaſſe Doctores omnes Salmanticæ hac de re conſultos.

2. Sed contrariam ſententiam docet Coninch *de Sacram. diſput. 9. dub. 1. num. 14.* vbi ſic ait: Quando aliqui ſtudioſi, aut famuli alicuius Principis tenentur ferre teſtimonium ſuæ confeſſionis, Confeſſarius debet hoc dare etiam iis, quos non abſoluit, ne teſtimonium hoc negando, aliquo modo prodat ſigillum, & peccatorem, nec dando illud mentitur, quia tantùm teſtatur eos eſſe confeſſos, quod verum eſt. Ita ille. Et poſt illum Fagundez *præcept. 2. lib. 6. capit. 4. num. 4.* & Moſcoſo *in ſumma, tractat. 7. capit. 15. num. 3.* Vnde non eſt audiendus Bonacina *de Sacrament. diſput. 1. quæſt. 6 puncti. 4.* negantem Confeſſarium non teneri dare ſchedulam pœnitenti, quem non abſoluit.

RESOL. LXII.

An Confeſſarius ſine fractione ſigilli poſſit manifeſtare pœnitentiam, quam impoſuit pœnitenti?

Et quid, ſi Confeſſarius dixiſſet Coronam B. Virginis impoſuiſſe pro pœnitentia ſuo cuidam pœnitenti?

Et quid, ſi pœnitentia eſſet vnum Miſerere, quinque Pater noſter, &c?

Et aduertitur non bene feciſſe quemdam Confeſſarium: qui cum cuidã ob grauia peccata, ſed ignorata iniunxiſſet in cõfeſſione longo tẽpore publicè audire ſolẽne Sacrificiũ flexis genibus, &c. Ex p. 5. tr. 11. Reſ. 31.

§. 1. Reſpondeo non poſſe Confeſſarium dicere in particulari quam pœnitentiam impoſuit, ſi